

STRATEGIA PARTNERSTWA

Mapa i postulaty

POZIOMY WDRAŻANIA STRATEGII PARTNERSTWA

I.

POZIOM STRATEGICZNY

Dotyczy działań o znaczeniu strategicznym, nieprzypisanych do konkretnego poziomu wdrażania strategii partnerstwa

II.

POZIOM OPERACYJNY

Dotyczy działań o znaczeniu szczegółowym/operacyjnym przypisanych do konkretnego poziomu wdrażania strategii partnerstwa

POZIOM OPERACYJNY WDRAŻANIA STRATEGII PARTNERSTWA

PROGRAMOWANIE

Udział partnerów spoza administracji w tworzeniu i konsultacjach dokumentów strategicznych

1

WDRAŻANIE I

Udział partnerów spoza administracji w konsultacjach dokumentów i aktów prawnych związanych z polityką spójności, m.in. rozporządzeń, wytycznych, regulaminów konkursów

2

WDRAŻANIE II

Udział partnerów spoza administracji w realizacji polityk publicznych, w tym szczególnie dotyczących gospodarki i przedsiębiorczości oraz rynku pracy

3

MONITORING

Udział partnerów spoza administracji w pracach komitetów monitorujących i innych instytucji, które mają za zadanie monitoring wdrażania programów operacyjnych 2014-2020

4

EWALUACJA

Udział partnerów spoza administracji w procesach ewaluacji programów operacyjnych, w tym zwłaszcza w zatwierdzaniu i monitorowaniu wdrażania rekomendacji oraz realizacji własnych działań

5

INFORMACJA I PROMOCJA

Udział partnerów spoza administracji we wdrażaniu strategii komunikacji polityki spójności oraz strategii komunikacji programów operacyjnych

6

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
1. Podniesienie rangi zasady partnerstwa w systemie realizacji polityki spójności	1. Zamieszczenie odwołania do zasady partnerstwa w przepisach ustawy wdrożeniowej, tj. definicji partnerstwa oraz wytycznych dotyczących realizacji zasady partnerstwa,	
	2. Opracowanie i wdrożenie wytycznych horyzontalnych dotyczących realizacji zasady partnerstwa uwzględniających rekomendacje Strategii Partnerstwa.	
2. Zwiększenie otwartości systemu realizacji polityki spójności na udział partnerów spoza administracji	1. Uzgodnienie zasad identyfikacji na poziomie regionalnym i krajowym partnerów spoza administracji, którzy powinni brać udział w systemie realizacji polityki spójności:	
	a. Wykorzystanie kryteriów reprezentatywności zapisanych w Ustawie o Komisji Trójstronnej ds. społeczno-gospodarczych do wyznaczenia najbardziej reprezentatywnych i właściwych organizacji pracodawców i pracowników w systemie realizacji polityki spójności	
	b. Stosowanie spójnych zasad włączania regionalnych partnerów społecznych: organizacji pracodawców i pracowników w system realizacji polityki spójności:	
	– W odniesieniu do konsultacji społecznych: przekazanie przez reprezentatywnych partnerów społecznych władzom regionalnym informacji o organizacjach zrzeszonych lub strukturach terytorialnych,	
	– W odniesieniu do Komitetów Monitorujących: prawidłowe stosowanie zapisów Ustawy wdrożeniowej.	
	c. Wypracowanie spójnych zasad włączania pozostałych partnerów spoza administracji w system realizacji polityki spójności, w tym w prace komitetów monitorujących.	
3. Systematyczna ewaluacja realizacji zasady partnerstwa	1. Opracowanie metodologii i zasad oceny realizacji zasady partnerstwa na poziomie kraju	
4. Okresowa ocena wdrażania Strategii Partnerstwa wypracowanej przez partnerów społecznych i monitoring przestrzegania zasady partnerstwa	1. Wypracowanie schematu, w tym kryteriów i obszarów, oceny wdrażania Strategii Partnerstwa,	
	2. Coroczna analiza i ocena aktywności przedstawicieli partnerów społecznych obejmująca udział w KM, w ewaluacji oraz projektach dotyczących polityk publicznych,	
	3. Wypracowanie mechanizmu informowania i interwencji podejmowanej przez partnerów społecznych w przypadkach nieprzestrzegania zasady partnerstwa	
5. Poprawa wykorzystania potencjału partnerów społecznych w realizacji polityk publicznych	1. Identyfikacja obszarów możliwej współpracy zgodnie z obszarami zainteresowania oraz celami statutowymi partnerów społecznych,	
	2. Pogłębienie współpracy partnerów społecznych oraz instytucji odpowiedzialnych za realizację polityki spójności na forum gremium dialogowego w randze Zespołu problemowego Komisji Trójstronnej ds. funduszy europejskich UE, działającego w formule trójstronnej.	

PROGRAMOWANIE

udział partnerów społecznych w tworzeniu dokumentów strategicznych, w tym zwłaszcza strategii sektorowych, Umowy partnerstwa, Programów operacyjnych

O jaką zmianę zabiegamy?

Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?

Kto jest odpowiedzialny?

6. Zapewnienie partnerom społecznym systematycznego i zinstytucjonalizowanego udziału w procesie kształtowania dokumentów programowych

1. Lepsza organizacja procesu konsultacji dokumentów strategicznych

– zaangażowanie partnerów społecznych na wczesnym etapie prac nad danym dokumentem (tzn. na etapie założeń strategicznych, założeń ramowych, itp.)

– powołanie partnerskich instytucji funkcjonujących przez cały okres pracy nad danym dokumentem strategicznym (np. Grupy robocze)

– uzgodnienie planu pracy instytucji partnerskich gwarantującego przestrzeń na dyskusję i modyfikację założeń danego dokumentu, w tym jasne określenie problemów decyzyjnych

2. Zapewnienie dostępu do bieżącej informacji nt. przebiegu negocjacji programów operacyjnych prowadzonych przez właściwą Instytucję Zarządzającą z Komisją Europejską

WDRAŻANIE I

udział partnerów społecznych w konsultacjach dokumentów i aktów prawnych związanych z polityką spójności, m.in. rozporządzenia, wytyczne, regulaminy konkursów

O jaką zmianę zabiegamy?

Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?

Kto jest odpowiedzialny?

7. Usprawnienie i zwiększenie przejrzystości konsultacji publicznych

1. Przygotowanie i przekazanie instytucjom zarządzającym UP i PO 2014-2020 informacji o kluczowych z punktu widzenia partnerów społecznych obszarach tematycznych oraz najważniejszych dokumentach, w konsultowaniu których partnerzy społeczni są gotowi brać aktywny udział,

2. Organizacja przez partnerów społecznych spotkań konsultacyjnych dla reprezentowanych przez nich środowisk i członków,

3. Opracowanie zasad konsultacji dokumentów i aktów prawnych, dla poziomu regionalnego i krajowego, zawierających m.in.:

– rekomendowane terminy konsultacji, w tym minimalny czas na przygotowanie stanowiska oraz ustosunkowanie się do stanowisk przedstawionych w konsultacjach,

– metody konsultacji, szerokie konsultacje on-line, konsultacje ze zidentyfikowaną grupą interesariuszy i wymianę stanowisk, organizację spotkań uzgodnieniowych, organizację spotkań dla środowisk, których dotyczy temat konsultacji,

– optymalną formę raportu z konsultacji.

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
	4. Zbudowanie lub usprawnienie działania internetowej platformy wiedzy i konsultacji oraz jej bieżąca aktualizacja, uwzględniającej następujące funkcjonalności:	
	– rejestr dokumentów podlegających aktualnie konsultacjom wraz z terminami przekazywania opinii,	
	– archiwum konsultacji wraz z bazą dokumentów w brzmieniu obowiązującym,	
	– system powiadamiania zarejestrowanych użytkowników o nowych konsultacjach oraz przypominania o upływającym terminie zgłaszania uwag,	
	– interaktywne formy dyskusji, np. czaty z ekspertem w trakcie konsultacji,	
	– udostępnianie interpretacji przepisów zastosowanych przez instytucje wdrażające i zarządzające.	
8. Zwiększenie wpływu partnerów spoza administracji na kształt dokumentów i aktów prawnych poddawanych konsultacjom	1. Uzgodnienie standardów informowania o stanowisku instytucji prowadzącej konsultacje do zgłoszonych uwag oraz sposobie uwzględnienia uwag w konsultowanym dokumencie.	

WDRAŻANIE II

udział partnerów społecznych w realizacji polityk publicznych dotyczących gospodarki i przedsiębiorczości oraz rynku pracy współfinansowanych ze środków UE

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
9. Poprawa wykorzystania potencjału partnerów społecznych w realizacji projektów pozakonkursowych dotyczących polityk publicznych	1. Identyfikacja obszarów możliwej współpracy w ramach projektów systemowych, zgodnie z planami IZ (SZoP) oraz obszarami zainteresowania i funkcją partnerów społecznych.	
	2. Określenie zasad włączania partnerów społecznych w realizację projektów pozakonkursowych.	
10. Usprawnienie procedur związanych z przyjmowaniem i realizacją projektów pozakonkursowych	1. Określenie szczegółowych zasad i trybu zgłaszania, identyfikacji oraz oceny projektów pozakonkursowych	
	2. Zwiększenie roli komitetu monitorującego w procesie wyboru projektów pozakonkursowych.	

MONITORING

udział partnerów społecznych w pracach Komitetów Monitorujących i innych instytucji, które mają za zadanie monitoring wdrażania PO 2014-2020

O jaką zmianę zabiegamy?

11. Poprawa jakości reprezentacji pracodawców i pracowników na forum KM

Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?

Kto jest odpowiedzialny?

1. Określenie wewnętrznych procedur delegowania przedstawicieli organizacji partnerów społecznych w prace Komitetów Monitorujących programy krajowe i regionalne, uwzględniających m.in.: wymagania wobec przygotowania merytorycznego przedstawicieli oraz instytucji delegującej
2. Określenie pożądanego profilu kompetencji przedstawicieli organizacji partnerów społecznych w KM na poziomie krajowym i regionalnym
3. Opracowanie narzędzi weryfikacji poziomu wiedzy i kompetencji przedstawicieli organizacji partnerów społecznych rekomendowanych do prac w KM oraz diagnozowania obszarów wymagających wsparcia,
4. Organizacja wewnętrznych szkoleń i warsztatów dla przedstawicieli danej organizacji partnerów społecznych w KM PO krajowe i regionalne
5. Identyfikacja przez partnerów społecznych – członków KM kluczowych obszarów zainteresowania reprezentowanego środowiska w kontekście zadań i aktualnych tematów podejmowanych przez KM,
6. Wzmocnienie mechanizmów weryfikacji aktywności przedstawicieli partnerów społecznych w KM
7. Realizacja długofalowych programów szkoleniowych dla członków KM poprzedzonych analizą potrzeb przeprowadzoną przez poszczególne organizacje delegujące członków oraz IZ krajowe i regionalne,
8. Określenie budżetów przeznaczonych na działania partnerów spoza administracji uczestniczących w pracach KM, polegające zwłaszcza na przygotowaniu się do posiedzeń i reprezentacji środowiska (przykładowe koszty: analizy merytoryczne, organizacja spotkań konsultacyjnych, komunikacja z reprezentowanym środowiskiem, koszty pracy członków KM),
9. Wypracowanie efektywnych mechanizmów przepływu informacji w ramach KM, w tym nt. zagrożeń we wdrażaniu poszczególnych PO 2014-2020
10. Umożliwienie uczestnictwa w posiedzeniu KM eksperta wspierającego członka KM.

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
12. Wzmocnienie współpracy pomiędzy organizacjami partnerów społecznych uczestniczącymi w KM programu operacyjne krajowe i regionalne	1. Uruchomienie bazy ekspertów partnerów społecznych współpracujących z organizacjami na poziomie krajowym i regionalnym,	
	2. Udostępnienie wszystkim organizacjom partnerów społecznych uczestniczących w pracach KM informacji o przedstawicielach partnerów społecznych w KM programu operacyjne krajowe i regionalne,	
	3. Systematyczne przekazywanie wszystkim przedstawicielom organizacji partnerów społecznych w KM (w ramach jednej organizacji lub między organizacjami) opinii i stanowisk poszczególnych organizacji (regionalnych i krajowych) zgłaszanych w KM lub związanych z realizacją polityki spójności,	
	4. Organizacja spotkań networkingowych dla przedstawicieli partnerów społecznych w KM programu operacyjne krajowe i regionalne.	
13. Zwiększenie wpływu partnerów społecznych na prace KM programu operacyjne krajowe i regionalne	1. Opracowanie wzoru regulaminu KM	
	2. Przyjęcie zasady, iż każda reprezentatywna organizacja pracodawców i pracowników może delegować do każdego Komitetu Monitorującego powoływanego na poziomie krajowym i regionalnym, w charakterze członka, swojego przedstawiciela (wraz z zastępcą), uwzględniając przy tym działające na terenie danego województwa struktury organizacji,	
	3. Wprowadzenie systemu podejmowania decyzji przez KM, uwzględniającego stanowisko partnerów spoza administracji i zapewniającego im realny wpływ na decyzje KM	
	4. Przyjęcie nowej formuły protokołów z posiedzeń KM: zamieszczenie zestawienia postulatów/ uwag/ komentarzy zgłoszonych przez członków KM oraz informacje o sposobie ich rozpatrzenia przez administrację lub uwzględnienia w decyzjach KM,	
	5. Przyjęcie zasady publikowania list obecności i protokołów z posiedzeń KM na publicznie dostępnej stronie internetowej, w wersji umożliwiającej redystrybucję treści,	
	6. Wprowadzenie zasady, iż każdy członek KM może zgłosić pod obrady KM propozycję powołania tematycznej grupy roboczej oraz ustalenie elastycznych zasad dot. organizacji prac grup,	
	7. Zwiększenie lub sformalizowanie uprawnień grup roboczych powoływanych przy KM (np. opracowanie propozycji kryteriów wyboru projektów dla konkretnych konkursów, opiniowanie projektów pozakonkursowych).	
14. Poprawa efektywności prac KM (efektywność jako relacja nakładu pracy do osiągniętych rezultatów)	1. Uruchomienie narzędzia internetowego (platforma wiedzy i konsultacji) dostępnego dla wszystkich członków komitetów monitorujących programu operacyjne krajowe i regionalne,	
	2. Określenie i stosowanie optymalnego trybu (baza e-mail, platforma internetowa) i terminów przekazywania członkom KM materiałów na posiedzenia,	

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
	3. Opracowanie przed każdym posiedzeniem merytorycznego <i>résumé</i> materiałów przekazywanych członkom danego Komitetu, uwzględniającego skrót raportów lub sprawozdań (kluczowe wnioski, rekomendacje, kwestie problemowe), najważniejsze tematy i pytania do dyskusji, zakres decyzji które powinny zostać podjęte podczas posiedzenia,	
	4. Dostosowanie programu posiedzenia KM do ilości podejmowanych tematów – zapewnienie czasu na dyskusję, zgodnie z potrzebami członków KM,	
	5. Przygotowanie pakietu startowego dla członków KM zawierającego bazę dokumentów istotnych z punktu widzenia danego PO, mapę – przewodnik merytoryczny po ww. dokumentach objaśniający ich miejsce i funkcję w systemie wdrażania PO, najważniejsze definicje stosowane w danym PO/ systemie realizacji polityki spójności, informację o instytucjach zaangażowanych we wdrażanie PO 2014–2020 i zakres ich kompetencji/ odpowiedzialności oraz zawierającego: szczegółowy opis roli, zakresu zadań i zasad funkcjonowania KM w systemie, procedury obiegu informacji i komunikacji w ramach KM, wykaz praw i obowiązków wynikających z pełnienia funkcji członka/zastępcy w KM.	

EWALUACJA

udział partnerów społecznych w procesach ewaluacji PO

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
15. Wykorzystanie potencjału organizacji reprezentujących pracodawców i pracowników w realizacji ewaluacji i monitorowaniu wdrażania rekomendacji z ewaluacji	1. Określenie zasad udziału partnerów społecznych w planowaniu ewaluacji	
	2. Określanie zasad udziału partnerów społecznych w zatwierdzaniu i monitorowaniu wdrażania rekomendacji z ewaluacji.	
	3. Określenie obszarów, optymalnego zakresu i zasad finansowania działań ewaluacyjnych prowadzonych przez partnerów społecznych.	

INFORMACJA I PROMOCJA

udział partnerów społecznych we wdrażaniu Strategii komunikacji polityki spójności 2014–2020 oraz Strategii komunikacji PO 2014–2020

O jaką zmianę zabiegamy?	Co jest potrzebne, żeby tę zmianę osiągnąć?	Kto jest odpowiedzialny?
16. Wykorzystanie potencjału organizacji reprezentujących pracodawców i pracowników w planowaniu i realizacji działań informacyjno-promocyjnych	1. Określenie obszarów, optymalnego zakresu i zasad finansowania działań informacyjno-promocyjnych prowadzonych przez partnerów społecznych, skierowanych do reprezentowanych przez nich środowisk.	
	2. Uwzględnienie możliwości prowadzenia działań informacyjnych i edukacyjnych dotyczących oferty funduszy skierowanych do członków organizacji partnerów społecznych przez te organizacje.	